

saadan Statsanstalt. — Saa kunde der være en anden Grund dertil, nemlig den, at den private Uddannelse af Lærereinder er mangelfuld, at de Lærereinder, vi have, blive for daarlig uddannede, saa at der derfor kunde være Anledning til at oprette en Statsanstalt for at højne Undervisningen. Men i saa Henseende synes jeg rigtignok, at Kendsgerningerne vise det modsatte. Der blev udtalt i Fjor, at naar vi gennemgik Lærereindernes Eksaminer i de sidste 20 Aar, viste det sig, at Udfaldet af denne Eksamen var saa glimrende, at man vanskelig finder Magen til det ved nogen anden almindelig Eksamen. Jeg har undersøgt det Forhold noget nærmere og er kommet til det Resultat, at i de sidste 20 Aar er der eksamineret henved 1,450 Lærereinder, og af disse have tre Fjerdedele eller ca. 1,050 faaet 1ste Karakter og en stor Del af dem endog 1ste Karakter med Udmerkelse. Dette Resultat synes mig at vidne saa fordelagtigt om Lærereindernes nuværende gode Forberedelse, at der heller ikke fra den Side set bliver nogen Grund til at gaa til Oprettelsen af en Statsanstalt. — Endvidere vil jeg sige, at dersom man vil gaa til at oprette en saadan Statsanstalt for Kvinder, betræder man en helt ny Vej, der gaar i modsat Retning af, hvad man har været inde paa i den sidste Menneskealder. Allerede i 1866 forelaa der et Forslag om Nedlæggelse af to Statsseminarier. Det Udvalg, der var nedsat om den Sag i 1866, har enstemmig, baade Højre og Venstre, baade i Folketing og Landsting, udtalt følgende, som jeg maasse med den højstarede Formands Tilladelse maa oplæse: "Udvalget nærer enstemmig den Overbevisning, at den Tid snart kan komme, da Statsseminarierne maa anses for overflødige". Da var man enstemmig af den Formening, at man skulde bort fra Statsseminarierne og have dem nedlagt alle sammen. 1871 fremkom der et Forslag fra Regeringen om Nedlæggelse af Lyngby Seminarium, og under Forhandlingen om denne Sag blev det atter gentaget med Styrke af Flertallet, at det var ønskeligt at faa dem nedlagt alle sammen, maasse med en enkelt Undtagelse; der behøvedes kun et Seminarium. Der er senere hen i de følgende Aar mangt og meget, der tyder paa, at Bevægelsen gik i samme Retning. Men nu foreslaar man at gaa den modsatte Vej, at oprette flere Statsseminarier. Man oprettede saaledes et Seminarium i Fjor for Lærereinder i Forstolen og foreslaar nu i Aar at oprette et nyt for Kvinders Uddannelse til Lærereinder, mens man tillige skal beholde de nuværende Seminarier for Mænd. Naar man skal overveje lidt nærmere de Grunde, som anfø-

res for dette Omflag, kan jeg heller ikke se, at disse Grunde have noget overbevisende ved sig. Der anføres f. Eks. at Undervisningen er bedre paa Statsseminarierne end paa Fri-seminarierne, det beviser Eksamens Udfald siger man. Eksamensudfaldet giver i Almindelighed et langt bedre Resultat for Eleverne fra Statsseminarierne end fra Fri-seminarierne, og som Følge deraf, siger man, er Undervisningen bedre paa Statsseminarierne end paa Fri-seminarierne. Forudsætningen er rigtig, men Slutningen er efter min Mening slet ikke rigtig. Hvorfor Statsseminariernes Elever som Regel saa en ikke saa lidt bedre Eksamen end Fri-seminariernes har som bekendt ganske andre Grunde. Det er jo en bekendt Sag, at ved Statsseminarierne afholdes der en Optagelsesprøve, medens Fri-seminarierne ikke have en saadan. Enkelte Steder har der meldt sig indtil 100 Aspiranter, hvoraf der kun kunde optages en 20—30. Det er dog ret naturligt, at man udvælger de bedste og de, man har udvalgt til at optages som Elever i 1ste Klasse, skulle saa til Eksamen gentagne Gange, nemlig for at komme i 2den og 3dje Klasse, og til syvende og sidst skulle de indstilles til Dimission, og saaledes blive de sigtede gentagne Gange paa ny, nogle blive helt afviste, og nogle saa Lov til at gennemgaa den Klasse, de have været i, et Aar endnu. Vi have ikke saa Eksempler paa, at Elever paa Statsseminarierne have gaaet der en 4—5 Aar. Fri-seminarierne ere ganske anderledes stillede. De, der ikke kunne blive optagne paa Statsseminarierne eller ere blevne afviste eller have maattet forlade dem af en eller anden Grund, søge ganske naturligt til Fri-seminarierne, og som Følge deraf synes jeg, at det maa være en given Sag, at man ligesom frem kan fordrø, at de enkelte af Statsseminariernes Elever, som gaa igennem tit og ofte er det ikke en Gang Halvdelen af dem, der ere blevne optagne — absolut maa levere et langt bedre Eksamensresultat end Fri-seminariernes Elever, men dette Resultat beviser følgende ikke noget med Hensyn til selve Undervisningen. Jeg skal ikke her opstille nogen Sammenligning mellem Undervisningen paa Fri-seminarierne og Undervisningen paa Statsseminarierne; dertil sender jeg for lidt til Forholdene, men jeg erindrer, hvorledes Forholdene vare i min Ungdom. Da tror jeg nok, at Undervisningen paa Fri-seminarierne stod ikke saa lidt højere end Undervisningen paa Statsseminarierne, og jeg er temmelig overbevist